

Egy hónap Brüsszelben

Olajos Péter, magyarországi MDF-es Európai Parlamenti képviselő, **2009. január 28-án** fogadta a Vajdasági Magyar Szövetség Brüsszelben tartózkodó delegációját. A felek egyetértettek az eddigi sikeres együttműködés folytatásában és elmélyítésében, így a megállapodás értelmében **Olajos Péter** az Európai Parlamentben 1 hónapos gyakornoki lehetőséget ajánlott fel a VMSZ számára.

A gyakornoki lehetőséget én kaptam meg, így április hónapban együtt dolgozhattam a képviselő úrral és lelkes csapatával az Európai Parlamentben.

Sokan megkérdezték tőlem, hogy mit tanultam ott. Nagyon nehéz megfogalmazni és választ adni erre a kérdésre, hiszen nem konkrét „tudást” szereztem ott, inkább tapasztalatot. Hogy milyen tapasztalatot?

Az itt élő hétköznapi ember számára az Európai Parlament egy nagyon távoli és elvont dolognak tűnik. Hallunk róla, olvasunk róla, néhány politikus neve ismerősnek tűnik, de inkább csak a megszavazott törvényekről, döntésekről van tudomásunk. Én abban a szerencsés helyzetben voltam egy hónapon át, hogy betekintést nyerhettem ezen magas szintű politikai döntések folyamataiba és apró lépéseibe.

A parlamentnek **785** tagja van, akik **7** különböző képviselőcsoportot alkotnak. A képviselők az Európai Parlament plenáris üléseinek előkészítése céljából meghatározott területekre szakosodott állandó bizottságokba csoportosulnak.

Olajos Péter nem egy „átlagos” képviselő.

Azon kívül, hogy több bizottságnak is tagja (fő bizottsága az Európai Parlament második legnagyobb és legbefolyásosabb bizottsága, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság. **2007** elejéig tagja volt a Belsőpiaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságnak, ezt követően pedig a Parlament Költségvetési Bizottságának lett a tagja.), részt vesz nagyon sok önkéntesen vállalható munkában, munkacsoportban is.

A felsoroltakon kívül a képviselők élhetnek a saját kezdeményezés jogával is, ami azt jelenti, hogy szervezhetnek kiállításokat, filmbemutatókat, meghallgatásokat, művelődési és szakmai bemutatókat.

Milyen az Európai Parlament?

Maga az épület hatalmas: különböző épületekből áll, amelyeket egy közös „átjáró” emelet köt össze, a harmadik. Ott lehet átmenni a különböző gyűlésekre, konferenciákra, plenáris termekbe, kiállításokra, bemutatókra. A hivatalos részek mellett az épületben vannak éttermek, kávézók, bolt, posta, bank, könyvtár, konditerem, fodrászat, szendvics bárak, és egyetlen egy (!) kijelölt dohányzóhely. A parlamentnek több bejárata van, mindegyiket szigorúan őrzik, és csak belépőkártyával lehet bemenni.

Hogyan telik egy átlagos nap a parlamenti irodában?

A munkaidő reggel 9 órakor kezdődik, és délután 6 óráig tart. A képviselők és asszisztenseik már bejáródott gépezetként működnek és mindenre figyelnek: hol és mikor vannak a különböző gyűlések, konferenciák, melyek a vitapontok, mire kell külön készülni, mely javaslat fog „simán” átmenni, és hol kell érvelni. Az asszisztensek és a munkatársak ezen kívül figyelnek az otthoni eseményekre is, mintegy kapocsként működnek a képviselő, az Európai Parlament, és a honi intézmények között. A képviselők célja a saját hazájuk érdekeinek képviselete és érvényesítése, így nagyon fontos a kommunikáció a munkatársak és az otthoni minisztériumok között.

Mi a dolga egy gyakornoknak?

Változó. Délelőttönként általában ülésekre jártam, ahol jegyzetelni kellett a felszólalásokról, vagy konferenciákra, ahol figyelni kellett a fejleményeket. Ez számomra különösen tanulságos volt, hiszen környezetvédelem és energia ügyben eddig nem nagyon voltam járatos. Sokat tanultam a különféle energiákról, termelésükről, előnyeikről. Ez nagyon fontos témának tűnt a parlamentben, hiszen mindenki azon fáradozik, hogy önállósodjon az orosz gáztól.

Ahhoz, hogy a képviselők érdemben hozzá tudjon szólni az esetleges vitákhoz, ismerniük kell a különböző jogszabályokat, rendeleteket. Gyakornoki munkám ideje alatt sok ilyen jogszabályt kellett felkutatnom, továbbítanom.

Meg kell említenem a fordítószoftvert is. Ők is nagy mértékben hozzájárulnak a munka gördülékenységéhez. Mivel mindegyik tagállam nyelve hivatalos nyelvenk számít az Európai Unióban, a képviselőknek joguk van saját anyanyelvükön felszólalni.

A munka mellett jut idő a szórakozásra is a parlamenten belül, hiszen a képviselők kihasználják a lehetőséget, hogy szülőföldjük kultúráját, művészeit bemutassák Európának. Így sok könyvbemutatóra, kiállításra, filmbemutatóra, színelőadásra, koncertre, borkóstolóra lehet ellátogatni a délutánok, esték folyamán.

Tévednek az emberek, ha azt hiszik, hogy az Európai Parlament nem ismeri és nem törődik Vajdasággal és a vajdasági magyarokkal. Már ottlétem első napján bebizonyosodhattam ennek ellenkezőjéről, ugyanis **Becsey Zsolt** és **Tókécs László** képviselő urak főszervezésében meghallgatást tartottak **Vajdasággal** kapcsolatban, amelynek központi témája a magyar kisebbség sor(s)a volt. Néha már olyan érzése volt az embernek, hogy mindenki segíteni akar rajtunk, csak épp mi magunk nem. Tehát, igenis fontosak vagyunk, igenis törődnek velünk, és nem feledkeztek meg rólunk. Nagyon megható volt ezt megtapasztalni.

Ha ki kellene emelnem a számomra legfontosabb tanulságot, tapasztalatot, akkor a következő lenne az: Brüsszelben rengeteg féle bőrszínű, kultúrájú, anyanyelvű ember él. Senki senkit nem bánt, nem bámul meg, és nem provokál nemzeti-, vallási hovatartozása miatt. Másodszor az nyűgözött le, hogy gyakorlatilag nincs olyan dolog, probléma, amit ne lehetne megoldani, csak tudni kell hol és hogyan keresni, kérni. Harmadszor pedig a parlament és maga a város szépsége büvölt el. Hatalmas, gyönyörű, zöld parkok vannak,

szét-nem-tört padokkal és szemetes kannákkal, el-nem-dobált szeméttel, szét-nem-zúzott játzóterekkel...

Számomra mindezen apró dolgok is nagy hatással voltak. Köszönöm a **VMSZ**-nek, Olajos Péternek, kollégáimnak, diákjaimnak és családomnak ezt az élményt.

Nagybecskerek, 2009-05-10

Bajtai Anna